

SAMENVATTING

105343 - Beroep tegen berisping; BVE

Werknemer heeft een berisping gekregen vanwege overtreding van het rookverbod in combinatie met het verzenden van een e-mailbericht aan een collega die hem had aangesproken op het overtreden van het rookverbod. Het overtreden van het rookverbod staat vast. De inhoud van de gewraakte e-mail is door de werkgever objectief bezien op goede gronden als respectloos en denigrerend aangemerkt ten aanzien van degene jegens wie de uitlatingen zijn gedaan. Een docent behoort geen normoverschrijdende opmerkingen te maken en op een dergelijke onprofessionele wijze met een collega te communiceren. Dit alles levert plichtsverzuim op, waarbij de opgelegde maatregel proportioneel is. Beroep ongegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

de heer A, wonende te B, appellant, hierna te noemen A

en

het College van Bestuur van het C, gevestigd te C, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 24 maart 2012, ingekomen op 27 maart 2012 en aangevuld bij brief van 18 april 2012, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 13 februari 2012 om hem vanwege plichtsverzuim de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping op te leggen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, gedateerd 14 mei 2012, ingekomen op 15 mei 2012.

De mondelinge behandeling van het beroep vond plaats op 25 juni 2012 te Utrecht.

A verscheen in persoon, vergezeld door zijn partner.

De werkgever werd vertegenwoordigd door de heer drs. D, sectordirecteur Havo/(T)Vwo en de heer drs. E, kernteamleider en direct leidinggevende van A.

2. DE FEITEN

A, geboren 31 december 1955, is sinds 1 augustus 2003 werkzaam als docent Duits bij het C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO VO.

Het C is sinds 1 augustus 2011 een rookvrije school. In het daaraan voorafgaande jaar, derhalve in de periode 1 augustus 2010 tot 1 augustus 2011, was het voor de docenten slechts toegestaan te roken op bepaalde plaatsen, buiten het zicht van de leerlingen.

Op 1 december 2011 zijn er bij een collega van A die het meldpunt Vmbo beheert, signalen binnenkomen dat A samen met een collega docent in zicht van leerlingen stond te roken. Een andere collega, mevrouw F, heeft A en zijn collega er diezelfde dag via een e-mailbericht op geattendeerd dat dit in strijd met de regels is.

Hierop heeft A bij e-mailbericht van diezelfde dag gereageerd. In dit e-mailbericht stond onder meer: "ik snap ook niet waar jij je mee bemoeit.....In de voormalige DDR stond de "Stasi" ook te kijken en ik kan mij niet voorstellen dat je daarmee vergeleken wilt worden, toch?IK, IK BEN geen LEERLING, ik ben doctorandus in de Duitse taal en letterkunde en dat verdient ook jouw respect (jij niet, dat weet ik) en ik vind dan ook dat je nu echt je boekje te buiten gaat. Jij hebt mij/ons helemaal niets te vragen.... Dat maken wij zelf wel uit".

Enige dagen nadien heeft mevrouw F zich met dit e-mailbericht tot de heer D gewend waarna er eind december enkele gesprekken zijn gevoerd met A. In deze gesprekken heeft de werkgever A geadviseerd een gesprek met mevrouw F aan te gaan en om haar zijn excuses aan te bieden. A heeft dit niet gedaan. De werkgever heeft geen initiatief genomen om een gesprek tussen beiden onder leiding van een leidinggevende te organiseren.

Op 12 januari 2012 heeft de werkgever A schriftelijk meegedeeld voornemens te zijn hem een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim.

A heeft tegen dit voornemen op 28 januari 2012 schriftelijk verweer gevoerd.

Vervolgens heeft de werkgever A bij brief van 13 februari 2012 de schriftelijke berisping opgelegd. Tegen deze beslissing richt zich het beroep.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de opgelegde maatregel buiten alle proporties is, zeker gezien zijn inzet en staat van dienst. Dat hij plichtsverzuim zou hebben gepleegd, heeft hem geraakt. Het roken op het schoolplein was een vergissing en vond plaats onder min of meer begrijpelijke omstandigheden, te weten de macht der gewoonte en een emotioneel gesprek met een collega. A zal het rookverbod in de toekomst uiteraard naleven. De woorden die A heeft geuit tegen zijn collega F zijn door haar en door de leidinggevende subjectief en anders geïnterpreteerd dan de bedoeling was. A heeft bedoeld te zeggen dat F eerst eens moet nadenken voordat ze bepaalde dingen doet en zegt. F had hem gewoon kunnen aanspreken op het feit dat hij rookte. Hij had haar dan ook de situatie kunnen uiteenzetten. Het sturen van een e-mailbericht was niet nodig geweest. A heeft F geen excuus aangeboden. Als de inhoud van de e-mail haar niet duidelijk was geweest, had zij naar hem kunnen toekomen. Bovendien was de e-mail geenszins bedoeld als een vernedering. Op dit moment is A weer voorzichtig "on-speaking-terms" met haar.

De werkgever stelt dat de berisping is opgelegd vanwege de combinatie van overtreding van het rookverbod en het zenden van een e-mailbericht aan een collega met een onbehoorlijke reactie. De daarin door A gekozen bewoordingen en toonzetting zijn volstrekt ontoelaatbaar en ongepast. In het rookbeleid van de school staat expliciet aangegeven dat iedere medewerker de collega die deze regeling overtreedt daarop aanspreekt. F deed derhalve wat van haar verwacht werd. Ook is in het rookbeleid opgenomen dat sancties kunnen worden opgelegd. De handelswijze van A druist in tegen de algemene normen en waarden en omgangsvormen binnen de organisatie en past ook niet in het profiel van een professionele docent. Het is tekenend dat A geen excuus aan zijn collega heeft aangeboden, ondanks aanraden daartoe van zijn leidinggevende. De werkgever meent dat derhalve sprake is van plichtsverzuim in verband waarmee het opleggen van de lichtste disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping terecht is.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 WVO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De berisping

De Commissie constateert allereerst dat de werkgever de voornemenprocedure van artikel 9.a.8 CAO VO heeft gevolgd.

De Commissie zal beoordelen of de feiten die aan het plichtsverzuim ten grondslag zijn gelegd zijn komen vast te staan, en zo ja, of deze plichtsverzuim opleveren als bedoeld in artikel 9.a.7 lid 2 CAO VO en, indien ook dat het geval is, of de opgelegde maatregel gelet op alle omstandigheden van het geval, proportioneel is.

Aan het plichtsverzuim ligt volgens de bestreden beslissing van 13 februari 2012 ten grondslag het roken van A op het schoolplein hetgeen in strijd is met de schoolafspraken alsmede de inhoud van een e-mailbericht van 1 december 2011 aan een collega die A daar had zien roken.

A erkent dat hij op 1 december 2011 in strijd met het op de school geldende en hem bekende rookbeleid, op het schoolplein en zichtbaar voor de leerlingen, een sigaret heeft opgestoken. Dat A in een kennelijk emotioneel gesprek verwickeld was met een collega en wellicht uit macht der gewoonte een sigaret opstak, rechtvaardigt deze overtreding niet. Tijdens de zitting is gebleken, en niet door A weersproken, dat hij eerder is aangesproken op roken op een locatie waar dat niet was toegestaan. Eveneens staat vast dat A het gewraakte e-mailbericht aan zijn collega heeft verstuurd. De werkgever heeft de inhoud van dit e-mailbericht objectief gezien op goede gronden als respectloos en denigrerend aangemerkt ten aanzien van degene, jegens wie de uitlatingen zijn gedaan. Dat de inhoud daarvan verkeerd is begrepen of een andere bedoeling zou hebben gehad, kan de Commissie niet volgen. De betrokken collega had een dergelijke reactie niet behoeven te verwachten en is daar begrijpelijkerwijs door geëmotioneerd geweest.

Een docent behoort geen normoverschrijdende opmerkingen te maken en op een dergelijke onprofessionele wijze met een collega te communiceren. Van A als docent mag en mocht verwacht worden dat hij, ongeacht de context waarin hij zijn uitlatingen deed, zijn intenties op een respectvolle wijze verwoordt.

Aldus heeft de werkgever de combinatie van het overtreden van het rookverbod en de gewraakte uitlatingen in het e-mailbericht van 1 december 2011 in redelijkheid als plichtsverzuim kunnen aanmerken.

A heeft ter zitting bevestigd dat hij het e-mailbericht weloverwogen en weldoordacht aan zijn collega heeft verzonden. Eerdere verzoeken van de werkgever om zijn excuses aan zijn collega te maken, heeft A in de wind geslagen. De commissie is van mening dat de werkgever er, met het oog op de verstoorde communicatie tussen A en zijn collega, beter voor had kunnen kiezen om hen in een eerdere fase met elkaar in gesprek te brengen en het initiatief daartoe niet slechts aan A over te laten. Maar dit doet niet af aan de eigen verantwoordelijkheid van A voor zijn uitlatingen en gedrag. Onder deze omstandigheden acht de Commissie de opgelegde disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping dan ook proportioneel.

Gelet op bovenstaande zal de Commissie het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 3 juli 2012 door mr. L.C.J. Sprengers, voorzitter,
drs. J.A.M. van Agt, drs. P. Koppe, mr. K.P. Piena en mr. drs. B.H. van Velzen, leden, in aanwezigheid
van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. L.C.J. Sprengers
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris